

A bilingual university student's acculturation process in the United States: A linguistic case study for culturally responsive curriculum development

Eda Başak Hancı-Azizoğlu^{*a}

^a PhD

Article Info

DOI: 10.31704/ijocis.2020.010

Article History:

Received 9 April 2020
Revised 9 May 2020
Accepted 18 June 2020
Online 24 June 2020

Keywords:

Acculturation, bilingual
diverse immigrant students,
culturally responsive
curriculum development.

Article Type:

Research paper

Abstract

The present study explores and investigates how a Korean-English bilingual speaker is influenced by her native culture during her acculturation process in the United States (U.S.). This linguistic research study is designed around three main themes. The first theme is the cultural adaptation process of the participant, which is analyzed based on the participant's perceptions about Korean daily life and customs. The second theme refers to exploring the participant's acculturation process within the U.S. along with her socialization stages. For the third theme, the participant's intercultural awareness towards her native culture is explored. The interview data analysis confirmed that the participant experienced a culture shock within her first school year in the U.S. The findings of the interviews indicate that the participant applied particular strategies to overcome her culture shock in order to adapt a new way of life, which would be informative for improving culturally responsive curriculum development strategies.

Amerika Birleşik Devletleri'nde iki dilli bir üniversite öğrencisinin kültürleşme süreci: Kültüre duyarlı program geliştirme için dilbilimsel bir durum çalışması

Makale Bilgisi

DOI: 10.31704/ijocis.2020.010

Makale Geçmişi:

Geliş 9 Nisan 2020
Düzeltilme 9 Mayıs 2020
Kabul 18 Haziran 2020
Çevrimiçi 24 Haziran 2020

Anahtar Kelimeler:

Kültürleşme,
farklı göçmen üniversite
öğrencileri,
kültüre duyarlı program
geliştirme.

Makale Türü:

Özgün Makale

Öz

Bu çalışma, Korece-İngilizce iki dilli bir öğrencinin, Amerika Birleşik Devleti'nde kültürleşme sürecinde kendi yerel kültüründen nasıl etkilendiğini araştırmaktadır. Bu dilbilimsel araştırma çalışması, üç ana tema etrafında tasarlanmıştır. İlk tema, katılımcının Kore günlük yaşamı ve geleneklerine ilişkin algılarına dayanarak analiz edilen kültürel uyum sürecidir. İkinci tema, katılımcının ABD'deki kültürleşme sürecini sosyalleşme aşamalarıyla birlikte incelemektir. Üçüncü tema ise katılımcının kendi kültürüne yönelik kültürlerarası farkındalığıyla araştırmaktadır. Görüşme veri analizi, katılımcının ABD'deki ilk üniversite senesinde bir kültür şoku yaşadığını doğrulamıştır. Görüşme bulguları, katılımcının kültür şokunu aşarak yeni bir yaşam tarzına uyum sağlamak için özel stratejiler uyguladığını göstermektedir ve bu stratejiler kültürel olarak duyarlı program geliştirme stratejileri için bilgilendirici niteliktedir.

* Author: edan201@yahoo.com

Orcid ID: <https://orcid.org/0000-0001-6937-5925>

Introduction

This qualitative ethnographic case study within applied linguistics has three significant objectives. The first objective of this study is to analyze, evaluate and interpret Korean culture regarding a Korean bilingual participant's beliefs, behaviors and attitudes within an entire new and unfamiliar culture. The second objective of the study is providing insights for culturally responsive and unitary curriculum requirements for the purpose of supporting innovative and inclusive curricula that target well beings of immigrant students in foreign lands. The other objective of this research is to explore the mindset of the bilingual research participant through her culture; however, it should be remarked that the concept of culture is both a delicate and a complicated notion to investigate. Culture refers to contextual perceptions and attitudes in given circumstances within a specific community, which provides us particular perspectives to make meaning of the world that surrounds us.

Culture is pervasive, all-encompassing, and inescapable. The images and messages we receive and transmit are profoundly shaped by our culture. It is the framework through which we understand and interpret the world around us; it provides the context for a group of people to understand and interpret the world around them. Defining culture is not an easy task. (DeCapua & Wintergerst, 2016, p. 12)

Culture is not simply a characteristic of one single individual. The term culture is much broader than that conceptually. Culture refers to a group that's conditioned by the same set of experiences. Culture is more specifically "the collective mental programming of the people in an environment" (Hofstede, 1980, p. 45). From a similar standpoint, Wolcott (2008) indicates that human social behavior could only be described with the help of culture explicitly, and cohesiveness could be provided through cultural investigation in research studies that predominantly focus on human behavior. By this definition, the participant's culture that shapes her certain attitudes is explored according to Wolcott's (2008) culture theory within the scope of this particular research study.

Based on Wolcott's culture theory (2008), there are three main themes that make up the concept of culture for ethnographic studies. They are: cultural orientation, cultural know-how and cultural beliefs. The concept of cultural orientation of an individual refers to a physical space in terms of the outer setting that physically shapes the surrounding for an individual in terms of time, place and circumstances in context. The cultural know-how component of this theory signifies the proper way of reacting to a certain situation based on the ideal contextual setting as dictated by that culture's unwritten notions. In this way, the theory of cultural know-how conditions how particular issues are handled within a specific cultural group or community regarding their precise and predetermined mindset and principles.

On the other hand, the idea of knowing and believing are two different ideologies according to the cultural beliefs component of Wolcott's (2008) theory. "Beliefs are embedded in the values undergirding them: notions of good and bad, right and wrong, better or worse; as well as beautiful and ugly, graceful or awkward, tragic or comic" (Wolcott, 2008, p. 99). Even though these values affect a culture regarding the proper way of behaving, cultural beliefs are indeed a set of morals that transfer across generations, which in return shape particular behaviors as approved acts in a given culture. Accordingly, this research study applies Wolcott's (2008) culture theory as a research method within a specific case study for the purpose of exploring a particular culture.

In the first phase of this study design, the Korean participant's behavior patterns and perceptions are investigated to have an overall vision about her native culture as a reflection of the participant's "cultural orientation." In the next phase of the study, the way Korean culture affects the participant is discussed in order to understand the unwritten boundaries about Korean culture to internalize the idea of "cultural know-how" from the participant's perspective. For the last phase, the underlying reasons of culturally derived Korean acts are discussed in context as a representation of the

participant's "cultural beliefs" based on Wolcott's (2008) theory. With this theory in effect, the stages and the analysis of the interview are discussed as a process in order to explore the circumstances affecting the participant's acculturation progression. This study is peculiar in terms of offering program specific model suggestions that are culturally sensitive.

Method

Research Design

The purpose of this applied linguistic study is to investigate the participant's cultural adjustment process into the U.S. college setting by examining the participant's mindset through associated interview questions. The selection of the interview questions is designed based on Wolcott's (2008) culture theory that focuses on exploring three main themes, which are cultural orientation, cultural know-how and cultural beliefs (Please see Appendix A and Appendix B). The analysis of the interview questions is conducted by using an ethnographic linguistic method that is different than the perspective of theoretical linguistics in principle. In theoretical linguistics, the main focus is to explore the underlying systematic structural components of a language, which is relatively more abstract involving the universal rules of a language along with its distinctive features. Applied linguistics is the framework through which language is investigated within its social contextual use as the way the speakers of that language uses it (DeCapua & Wintergerst, 2016).

In parallel to this approach within applied linguistics, the analysis of the interview provides insights on the consequences of cultural differences when the participant is exposed to a new culture that is quite different from her own familiar social and cultural behavior patterns. Thus, the research question of this study is to explore in what ways the Korean participant's cultural adjustment process takes place when she is exposed to the U.S. culture once she started college abroad. In parallel to this research question, this study will exemplify program models that could assist culturally different students' academic accomplishments by uncovering a bilingual Korean college student's cultural and social adjustment process in depth.

This qualitative research study enabled the researcher to investigate Korean culture comprehensively. The data collection process lasted six months through field observations, and the participant of the study gave consent for that she was being observed by the researcher. A total of twelve observations took place. During these observations, the participant was in interaction with her friends within a microbiology laboratory in a U.S. state university doing her experiments. The professor was coming randomly to double check the laboratory from time to time. Other than these random check-up visits, the participant and her classmates were conducting experiments independently, and there were schedules for all students in the laboratory to follow. The researcher was able to observe the participant in her natural educational setting to acquire further information on the participant's adaptation process.

Two in-depth interviews took place with similar content knowledge to increase the validity and the credibility of the data collection process as part of this detailed qualitative study. Even though the study focused on Korean culture and explored the United States culture through the participant's perspective, the individual experiences of other Korean students would vary despite the fact that they are coming from the same culture due to personality differences. This study can be replicable to other cultures to explore another culture extensively for various reasons, yet the study will be limited for the number of participants to be observed unless it is a larger scaled study that would require longer years of observation.

The Researcher's Role

The researcher was assigned a project in a U.S. University to explore a language along with its cultural nature for the purpose of effective language program development. It should be noted that this research study has been initiated as a linguistic and cultural research project in terms of a field study. But, more significantly, the researcher was asked to choose a culture that she was particularly not familiar with to be able to be as objective as possible for the validity of this qualitative study. The idea was to improve the researcher's perception on the stages of a language learner's linguistic and cultural adaptation for designing programs that are linguistically and culturally sensitive.

The underlying rationale for the researcher to be assigned for this investigator role is to strengthen her empathy towards cultures in order to develop tolerance and support to all language learners from the globe. Since United States is a diverse land that has welcomed all languages and cultures as a land of immigration, developing empathy towards different cultures is a must to positively affect the language learning process of the immigrant students. For the purpose of achieving the role for exploring Korean culture extensively, the researcher was assigned to study Korean culture through the participant's lived experiences. In this way, the objective was to develop a mindset that's culture sensitive to be able to develop linguistically and culturally sensitive programs in order to include all learners by celebrating their diversity.

Data Analysis Process

The stages of cultural awareness theory indicate that adults are aware of their experiences during their cultural adjustment (Schmidt, 1990; Storti, 1998). With this in mind, an adult participant was chosen since the participant has metacognitive awareness that enables her to express the information being asked with her critical thinking skills along with the ability to process new information in her target language, English. The age of the participant, the participant's English proficiency level, the length of the participant's stay in the U.S. and her native culture were among the variables that determined the selection criteria.

The second crucial selection criterion was the fact that the participant gained her linguistic competence at a school environment in Korea, and her linguistic competence allows her to fluently express her abstract feelings during the interviews. What's more, the participant has been in the U.S. for almost four years, and therefore her memory about her native culture is still vivid to make comparisons between Korean and the U.S. cultures. Furthermore, an unfamiliar culture that was novel to the researcher was intentionally selected in order to be as objective as possible when interpreting the data ethically.

Within the light of this ethnographic and linguistic research design, the data are collected in a natural face-to-face meeting setting through brief observations and interviews. The interview data are evaluated in three categories. The first embedded category portrays the participant's cultural adaptation within the U.S. culture since she introduces Korean belief systems, social hierarchy rules in Korea and relationships within Korean culture. The second embedded category represents Su-dae's socialization process by discussing her personal growth. The final embedded category reflects women's role in Korean culture from Su-dae's point of view. The collected data are divided into three meaningful themes to have a deeper understanding of the participant in terms of:

- The participant's cultural adaptation within the U.S. culture
- The participant's socialization process

- The role of women in Korea from the participant's perspective

Results

The Participant's Story through an Ethnographic Approach

Su-dae came to the U.S. to start her graduate studies at a microbiology department in the U.S. after receiving a scholarship from her Korean government. Prior to her arrival, Su-dae lived in Seoul with her parents, her younger sister and brother. In Korea, English is considered as one of the most important subjects in public schools along with Korean literature and math. Most students study really hard to get good grades in those subject areas for a brighter future in this demanding educational environment. In public schools, English education was mostly grammar oriented, and conversational English education was insufficient. Su-dae and her friends had to memorize all English grammatical rules as part of a rote learning in order to pass their exams. Su-dae continued to learn English in middle and high school.

It took many challenging years for Su-dae to learn English as the way she knows it today. According to Su-dae, Korean public school system is very competitive, and it is an official requirement to learn English at school. For this requirement, she attended a private institution at the age of nine to learn English better than her peers in this competitive educational setting. After graduating from this English language teaching institute at the age of twelve, she continued her studies for learning English. After finishing high school, Su-dae completed her undergraduate and master's degree in a biology department in Seoul, Korea. Her GPA was significantly high, and this allowed her to continue her education in the U.S. She was so proud of herself when she was accepted to a Ph.D. program in North Carolina. This is how Su-dae's journey in the United States has started.

Su-dae was partly aware that the cultural customs in the U.S. would be very different than they would be in Korea when she arrived in the U.S. Apart from this new cultural atmosphere, Su-dae had never lived on her own before. Before coming to the US, she wanted to get as much information as she could. She contacted to her friends, who came to the U.S. for graduate studies before her. In addition, Su-dae joined in an internet website, where Korean students shared their personal experiences and insights about the U.S. culture. By using that website as a source, Su-dae found lots of tips about what to bring with her and what basics she would need upfront.

It was interesting for Su-dae to find out that the comments changed from region to region within the U.S. Particularly, it was stated on these websites as a common judgment that life in a biology laboratory was not that tough, yet classes were really difficult to pass. Therefore, she studied English as intensively as possible and gathered information regarding the U.S. culture prior to starting her Ph.D. program. When she was ready to leave home for this journey, she was very excited. Before leaving home, she found an apartment from the university's housing agency that was within walking distance from her new biology laboratory.

Once Su-dae arrived in the U.S., almost everything was new to her based on Wolcott's (2008) cultural orientation theory. First, she found stores and restaurants were too distant to walk around, and most roads within the town did not even have sidewalks for pedestrians unlike the way they were in Korea. Su-dae used to travel with public transportation in Korea as the most preferable, secure and easy way to use as a means for transportation. On the contrary, she was shocked that the public transportation was not preferable due to poor conditions and lack of operation in this capital city within this comparatively more developed Eastern part of the U.S. Interestingly, there was not even a subway. To illustrate, it was quite possible for Su-dae to start walking by the sidewalk that would soon be blocked by a busy highway without the chance to continue walking further. Su-dae was very disappointed as transportation became her nightmare and affected her mobility along with

her social life. Su-dae realized that she had to learn how to drive a car for the first time in her life as being a pedestrian was not indeed a flexible option in this capital town. She had to save money during her first year so that she could afford to buy a car. Next year, she decided to rent a place that was further from her biology laboratory so that she could practice driving when coming to her school. She learned how to drive to the shopping malls and grocery stores and a nearby central town named Cary; however, she still was not very comfortable with driving, and she was avoiding busy highways. She was travelling with a train or a plane when she visited other cities in the U.S.

Next, Su-dae passed series of challenging exams to have the opportunity to become a graduate college student in the U.S. including a competitive English language test. Despite these test results that proved her English proficiency officially, Su-dae had difficulty in understanding daily spoken and regionally accented English when she arrived in North Carolina. She found everyone's speech very fast to follow simultaneously. In order to deal with this problem, she became a member of a video store and digital channels to watch American TV shows and movies to be more comfortable with daily spoken English and its regionally varying accents. Even though Su-dae thought of her English to be fluent, she found her foreign accent strong. In fact, Su-dae's English improved significantly since she came to the U.S. as a result of being in social environments. This increased proficiency enabled her to communicate with other people more efficiently while accessing new information more effectively over time.

Despite Su-dae's high expectations and excitement, Su-dae felt quite lonely when she first came to the U.S. She used to go out with her friends almost every day when she was in Korea. Su-dae missed those gatherings, which she felt part of a community. She found everyone very busy in the U.S. There were a couple of particular times that she felt frustrated as she perceived herself very different than other people. She made a couple of good Korean and American friends. Su-dae described Americans as friendly; however, she indicated that "Americans have their own circle," and she did not find the opportunity to break the ice to get closer to them after all.

One of the remarks that puzzled Su-dae was the fact that she needed to greet everyone in the same manner regardless of the age factor in the U.S. Su-dae indicated that there are three different ways to greet people in Korea. Elderly people in Korea are bowed to show respect, and American way of informal greeting is only possible when the person to be greeted is one's age or preferably younger. Su-dae also found it strange that there was no hierarchy among students regardless of age or experience in the U.S. In Korea, the hierarchy is quite visible in educational or work environments according to Su-dae's statement. For instance, everybody needs to respect people with higher status regarding the idea that refers to the fact that the experienced or the elder should know better. In addition, people in Korea are not allowed to call elder people by their first names. They need to call the last name in addition to using a special word to show respect for elderly.

During the interview, Su-dae shared an experience that upset her in the laboratory. She said that there is a laboratory hood that needed to be shared by all students, and students need to sign a paper with identification before using it. Although this rule was clear to all students, one of the students continued to use the laboratory hood although it was Su-dae's turn to work. Su-dae did not react at first, and then this incident was repeated. Su-dae kindly and indirectly implied to the student that she would like to use the hood once the work is complete; however, Su-dae thought her classmate was so rude and did not care for what she said because she had to wait for the student to finish. Su-dae found this classmate very irresponsible as well. Su-dae remarked that she witnessed that another American student approached to the same problematic classmate and told him to move away as it was her turn. The classmate who gave a hard time to Su-dae surprisingly moved away instantly and even apologized. Su-dae and this problematic classmate remained as friends without confrontation, and Su-dae's turn was not respected. Those were the times when Su-dae missed home.

When Su-dae was asked to give further information about Korean customs, she talked about gender differences, Korean's religious beliefs and how weddings take place in Korea. Su-dae smiles pleasantly when she remembers Korea, and adds that she always visits Korea at Christmas, and she reads Korean newspapers daily to keep pace with the changes in her home country. Next, Su-dae talked about the belief systems in Korea. There are two main religions in Korea. One of them is Christianity and the other is Buddhism. Su-dae says her family is not very devoted to Buddhism; except that they sometimes visit the temple to give money for Buddha. With Buddhism, they believe in reincarnation, which is another form of life. Confucian philosophy is effective in Korea, which highlights harmony and mutual respect, and Su-dae considers herself affected by this philosophy.

Su-dae continued to tell the customs of Korea, and she talked about ceremonies and celebrations, which are essential components of Korean traditions. In Korea, weddings take place at special buildings, which are quite expensive to rent. The bride and groom wear their traditional Korean wedding costumes. They reserve a saloon for both the ceremony and the dinner for guests. There is a special honor guest in weddings, who is supposed to give guidance about wisdom and marriage. This special guest can be a university professor or another highly educated individual. After this traditional ceremony, the bride and groom can preferably wear Western style wedding gown and suit. People usually do not dance before, during or after the brief wedding ceremony and the couple usually goes to a honeymoon. There are also people who choose to marry at a Buddhist temple. Su-dae adds that marriage is perceived as a bond not only between the newlywed couple, but it is also considered as a strong bond between families. Other than weddings, Koreans celebrate Buddha's birthday and new year according to a lunar calendar based on the moon's movements. Koreans eat rice cake and soup on these special occasions. There is another ceremony that takes place for honoring ancestors in which they offer their gratitude for elders.

Finally, Su-dae stated the role of women in Korean society by making a comparison between genders. According to Su-dae, man is dominant in both social life and in work places. Sons are more important in Korean culture than daughters, and they have a Korean saying that states: "Son-in-law is the best guest." Women are more stressful in comparison to men in social life. Women are responsible for house chores, cleaning and cooking. It is not typical to see a Korean man in the kitchen. When Su-dae was specifically asked about the relationships within the Korean culture, she was quick to indicate that Korean culture doesn't welcome divorce even though it is getting more common these days. Moreover, Korean culture is not a friendly culture for single moms and does not approve relationships prior to marriage.

Discussion

The Cultural Adaptation Process

The data show that Su-dae's cultural adaptation to the U.S. culture is still in progress. She is in the stage of comparing her culture to the U.S. culture by making generalizations and interferences about both cultures. During interviews, Su-dae clearly indicated that she was experiencing hardship when contacting to her American friends, and she claimed that Americans seem distant by stating the expression: "They have their own circle." Su-dae's comment gives clues about how hard it is to notice the underlying messages among different cultures since the essence of cultures is really invisible for others (Hooker, 2009). Clearly, Su-dae felt isolated, and unwelcomed despite her high excitement before coming to the U.S. for her graduate studies.

In a Western culture, as in the U.S., "individualism" symbolizes independence, freedom and it is often considered as being associated with self-confidence. Su-dae's initial disappointment derives from the fact that she is coming from a collectivist culture that values group harmony more than individualism that signifies the worth of "self" above other conceptual values. The fact remains that

there is not even a corresponding term for the word “individualism” in some Eastern cultures because the perception of “individualism” in Eastern cultures is perceived differently. Eastern cultures often consider “individualism” as standing for selfishness or arrogance, which prevents being harmonious with each other in a collectivist society (Nisbett, 2009).

In parallel to this conceptual standpoint, Korea’s collectivist society reflects a matching collectivist belief system that values the group more than individuals. Korean belief system and society are under the influence of Confucianism worldview particularly, which is a value system that aims to bring harmony to Korean society with their both family and state life (Clark, 2000). Su-dae’s mindset was programmed according to her collectivist Confucianist culture according to Hofstede (2002) as culture refers to the act of programming minds of a certain community by unwritten rules, and it often continues one generation after another. Within the framework of this logic, Su-dae perceived the U.S. cultural value system as being distant from her Asiatic worldview (Miike, 2009). In fact, Su-dae’s opinions about her American friends represent conceptual and structural qualities that formed as a result of an individual society in which privacy and independence are highly valued. That is why Su-dae expected her American friends to act like her Korean friends based on the theory of assumptions of similarities (Barna, 2009; Miike, 2009), and she was disappointed when her expectations were not met.

Another significant difference between Korean and American cultural systems that makes Su-dae’s adaptation challenging is that Korea is a high power distance country (Anderson, 2009). In high power distance cultures, parents teach children obedience rather than treating them as equals. As a result, elder people are both respected and feared in Korean culture. So, it is not surprising that the way Americans greet older people puzzled Su-dae as hierarchy is another very strong characteristic of Korean culture, as being a high power distance country (Hofstede, 2002). In fact, part of Su-dae’s culture shock occurred when a newcomer to their biology laboratory did not respect Su-dae or her former experience. In this way, Su-dae gained awareness on the fact that hierarchy in Korean culture did not apply to educational or social environments in the U.S. What’s more, Korean education system employs a teacher-centered educational model, which entirely accepts the teacher as an unquestionable authority. The students never dare to call a teacher by their first name. Because of these customs that are dominant in Korean educational settings, Su-dae was always very quiet when she took her first class. After observing Su-dae in her class for some time, her professor scheduled a meeting with Su-dae. In this long conversation, Su-dae was asked why she was quiet in classes. Without understanding what was wrong as she was being her Korean self, Su-dae was essentially encouraged to participate in classes more actively. She was particularly suggested to speak more often. This conversation pushed Su-dae to adapt to the student-centered U.S. education system.

Perhaps more obviously, the data related to Su-dae’s laboratory experience showed that Su-dae learned to communicate in American cultural style the hard way. Once she talked with a classmate in an indirect way in order to solve a turn-taking problem in her laboratory. She thought the only logical way to be polite and harmonious was to give an indirect speech as if she was in Korea. On the other hand, she was never understood. While she was concerned with a cultural attitude without being aware of it, her friend never got her message, and it is quite possible that her American friend did not have a clue on what made her upset because Su-dae never confronted with her classmate. Saving the face is one of the most crucial aspects of Korean communication style. As Su-dae was influenced by Confucian culture in which saving the face is perceived as a life saver in social communications to preserve harmony, she preferred to use indirect speech to avoid any possible conflicts. In contrast, saving the face is meaningless, odd and unnecessary in American culture. Being direct is the rational and best way to communicate (Ellis & Maoz, 2009; Kumar & Sethi, 2009). For instance, an American student came and told the same classmate directly to move from the laboratory hood, and added that it was her turn. Su-dae saw that direct speech did not create conflict between the two parties; however, she did not get the underlying message as she was

conditioned by her cultural values. After many experiences of this sort, Su-dae learned that saving face and talking indirectly are perceived very differently in the U.S. culture. Once Su-dae adjusted her style of communication into a more direct style in her new culture, she gained communication competence in her new culture (Chen, 2009). On the other hand, she still continues to save the face within her Korean culture because if one does not save the face it means he/she is a dishonored person in Korea (Kohls, 2001). Therefore, Su-dae's overall worldview did not change, yet she adapted a second one by learning how to act in two different cultures based on Wolcott's cultures know how theory.

The Socialization Process

The data show that Su-dae's worldview has been greatly influenced by Confucian philosophy, and she acquired this worldview during her early childhood without questioning it (Ishii, Klope & Cooke, 2009) as part of her Korean culture. These unwritten rules determine the underlying Korean background knowledge for Su-dae to act in particular ways in certain situations unconsciously as indicated by Wolcott's (2008) cultural beliefs theory. These cultural unwritten rules are evident in Sudaе's relationships with her friends. Su-dae indicated that it was an everyday occasion that friends come together and have a couple of drinks every night in Korea. Therefore, she expected to have the same style of life within the U.S. culture too. However, she was unaware that U.S. university system has a highly achievement and competition oriented culture, and weekdays are usually reserved for resting to be well prepared for the next working day rather than spending hours for the quality of life (Storti, 1998).

Furthermore, language variation played a central role in Su-dae's adjustment process, and she socialized when her English proficiency level improved day after day. The data showed that Su-dae found spoken daily English very difficult to understand when she first came to the U.S. despite her very competitive English proficiency test results. Su-dae's initial exposure resulted in making her think that her English skills while expressing her in daily life were inadequate, and she panicked at first. No doubt, and quite importantly, she was open to reveal new information, and she was determined to effectively interact within this new culture without giving up. She applied a couple of strategies to gain "linguistic competence" (Chen, 2009). She watched movies and adapted "contextualization cues" (Charlebois, 2009) to reduce her accent. Moreover, Su-dae observed and imitated her new culture's direct communication style to gain intercultural awareness for both her home and host culture (Andersen & Wang, 2009).

One other fact that changed Su-dae's life in American culture was: she learned to live on her own within the U.S. culture. In addition to this, she realized that public transportation was not convenient for her, and she not only had to learn how to drive, but she implemented an interesting strategy. She moved to a distant apartment just to practice her driving skills as part of her determined personality. Although, Su-dae was used to live dependent to other group members, which is a general characteristic of Korean culture (Koo & Nahm, 1997), she learned to live independently within her new culture and experienced a great deal of personal growth. She appreciated the fact that she does not need another person to survive anymore. This shows that Su-dae gained intercultural sensitivity and expanded her personal characteristics as being independent, open-minded and flexible (Chen, 2009).

Finally, Su-dae was successful in adapting the U.S. culture because her arrival to the U.S. was voluntary (Ogbu, 1987) and she was expecting to live and work in the U.S. long-term. She indicated that if one is dealing with science, the U.S. has more opportunities than any other country in the world. Most important, knowing a universal language like English provides her a broader sense of information that helps her to grow as an academician.

Women's Role in Korea

The data about the women's role in Korea showed that Korean culture is male dominant, therefore it is a masculine culture (Andersen & Wang, 2009). Su-dae provided data that displayed the inferior role of women in Korean culture. First, Korean culture have unwritten rules for gender segregation in both family and work life. Girls and boys receive education in different school buildings in many schools in Korea. Su-dae indicated that the majority of the school system in middle and high schools keep sexes apart even though some parts of Korea became more flexible on this matter lately. Su-dae claimed that the objective of this system is to provide a school environment that helps students to focus on their studies rather than on their looks to attract the opposite sex. Furthermore, the history of keeping sexes apart was not limited to schools, there were separate apartments for men and women in some parts of Korea, and it was common for husband and wife to maintain separate rooms. Moreover, women were oppressed and used to live in "inner rooms" away from eyes of other men (Clark, 2000).

Not surprisingly, Su-dae explicitly indicated that having a son is more favorable than having a daughter. Not only Korean culture disapproves relationships of women before marriage, but it is also a taboo to be a single mom in Korean society. Moms are responsible for all the house chores, and men usually do enter the kitchen to help their wives. Another remarkable data that showed men's dominancy is that there is a famous Korean saying as "the best guest is the son-in-law." Finally, the women's role in Korea is an indicator of high power society, where women and men are not equal in social life (Storti, 1998), whereas the U.S. culture is lately a less low power distance culture, which means inequality between genders are better controlled in educational settings, and the law aims to regulate women to be hired under equal terms with men. All responsibilities and expectations from women in Korean culture are overwhelming. Thus, Korean culture oppresses woman and values man as the dominant gender within the society, which is a reflection of masculine society (Andersen & Wang, 2009) based on the Su-dae's data analysis.

Culturally Responsive Curricula for Diverse Students

Within the scope of this study, the culture shock of an accomplished college student is investigated in terms of the participant's: cultural adaptation process, socialization process, and gender roles. The in-depth interview data revealed that the participant almost failed in her studies despite her dreams and high achievement potential. What's interesting about the data analysis process is that the professor's guiding conversation with the participant functioned as an eye-opening experience that changed the course of the participant's cultural adjustment process for the better. If the participant's professor did not mentor her through her culture shock, Su-dae could have failed in her studies without knowing the fact that she was indeed affected by a culture shock. Unfortunately, not all diverse students have the chance to come across with a professor, who would provide individual attention and support for a student going through a culture shock. Since the success of immigrant students should not be a matter of coincidence, there should be culturally responsive programs and curricula in effect to support diverse college students, who are far from their homelands. Based on the data provided by this research study, the following approaches could foster the unique needs of culturally diverse college students within their new educational programs:

- A senior mentor student from the immigrant student's home culture, and another student from the host culture could be chosen among volunteers to support the college student within her new culture.
- A culturally sensitive welcoming flier with basic vital information about the school environment could be distributed to students considering main cultural differences among countries.

- A culturally sensitive staff member from the university could be officially assigned to each culturally diverse student as a mentor throughout the educational program.
- A volunteer family, that's assigned according to the college's safety standards, could welcome the culturally diverse student as a representation of hospitality in the host culture during the diverse student's educational program.
- The college could organize culturally responsive events that bring all diverse cultures together to raise multicultural awareness among students that exemplify harmony and peace in college environment for diversity.

Conclusion and Implications

The objective of this ethnographic and linguistic case study was to explore and investigate Korean culture through a Korean-English bilingual speaker's perspective in order to study the mindset of an accomplished college student during her acculturation process. The study provided step by step conceptual data that showed the stages of the participant's acculturation process by comparing two distinctive cultures. The first and the most crucial finding of this study revealed that the participant experienced a severe culture shock within an educational setting in the United States, and the participant almost failed in college due to her culture shock.

The second finding of this study focuses on how the participant compared her home culture to her host culture in her mind to make inferences that shaped the participant's feelings and attitudes in her host culture. This comparison from her unique perspective signifies how a bilingual and bicultural person make meaning out of cultural variations and similarities, and how these particular inferences modify a person's everyday approaches and attitudes within a new community.

The third finding of this research demonstrated how the participant gained metacognitive awareness through her cultural standpoint in order for her to cope up with the linguistic and cultural challenges she faced. The in-depth analysis of the interview data revealed that an accomplished doctorate student nearly gave up on her education due to her culture shock, and her meeting with her professor acted as a milestone during the participant's acculturation process. Once the participant's professor suggested her to comply with culturally expected classroom participation, the participant began applying new and interesting strategies to get over her culture shock, and she almost applied an innovative plan that has culture shock fighting strategies as summarized below:

- The public transportation was mostly irregular, unavailable and unsafe in a central zone in North Carolina. Without a car, it was not even possible to shop from a grocery store as destinations were not within walking distance. The participant received a learner driver's permit and rented an apartment further from her school to practice driving to survive within this new culture, and adapted herself to a new cultural orientation (Wolcott, 2008).
- The participant was not used to talk over her teacher in classroom environment because she accepted the teacher as the sole authority. The participant's professor encouraged her, and the participant did not fail in her class as she adjusted her manners into American communication style based on Wolcott's (2008) cultures know how theory.
- The participant found herself inadequate with everyday social life with her language skills, so she rented American movies that would help her practice her English apart from her academic English knowledge according to Wolcott's (2008) cultures know how theory.
- The participant realized that her collectivist culture that suggests indirect speech, saving the face to avoid confrontations for harmony are not cared in the U.S. culture, so she learned to adjust her style of communication to convey the right message based on Wolcott's (2008) cultures know how and cultural beliefs theory.

The last finding of this research study revealed the fact that culturally responsive, unitary programs are needed to support the well beings of immigrant students via trainings and positive attitudes towards immigrant students (Arslangilay, 2018a). “Cultural responsiveness is not a practice; it’s what informs our practice so we can make better teaching choices for eliciting, engaging, motivating, supporting and expanding the intellectual capacity of all our students” (Hammond, 2015, p. 3). According to Arslangilay (2018b) migration, which is as old as the history of humankind, makes the world increasingly multicultural by bringing various languages, religions and communities together whereas Hammond (2015) stated that culturally and linguistically diverse students do not have equal access to education due to lack of opportunities that would provide them the set of skills needed for cognitively competent mainstream education. Therefore, this educational gap requires additional sources, strategies and implementation techniques that were planned in advance to present steady and positive educational outcomes.

To illustrate, the students’ motivation could fade away due to lack of collaboration, organization and curricula development, and the following precautions are vital in developing effective and meaningful programs (Karcı & Gündoğdu, 2020, p. 188), which can also be applicable to culturally diverse students:

- Culturally responsive student-centered college programs with clear objectives should be officially developed at institutional levels along with sufficient resources.
- Staff, as part of the implementation process of the program, should be encouraged to participate in training activities to follow the recent and innovative cultural developments in the field.
- Ethics should be at all times in effect to provide transparency and equity for culturally diverse students.
- The curricula for culturally diverse students should represent the roles of each professional clearly in order to implement a program that would promote multiculturalism.
- Experts should plan curricula and programs for culturally diverse students, and wellbeing of the students should be the main priority.
- Curricula should be evaluated by a process-oriented evaluation rather than a product-oriented one for achieving long term educational goals for culturally diverse students (Karcı & Gündoğdu, 2020, p. 188). [Emphasis of the author]

The culture shock of the participant that was illustrated in this study confirmed the fact that culture shock could happen to anyone, including a very promising student. The participant’s experience provides clues for educators and universities on how certain attitudes of students are derived from their culturally conditioned mindsets, which could easily drag these students into failure in an unfamiliar educational setting. Even though this study is about a Korean student in the United States, the same occurrences are not limited to Korean or American culture, which means any country accepting immigrants are facing the same set of problems in educational settings. This research study suggests that universities should employ unique and strong programs that could offer individual attention for diverse students during their acculturation process in order to prevent failure among them due to cultural differences.

Since there is not a fixed set of written rules for a country that explicitly lists all its culturally determined actions and attitudes, comparing different cultures could be a source to understand cultural conflicts and miscommunications that are caused by people’s culturally determined mindsets. The findings within the scope of this research study provide scholars from all disciplines, including educators, a critical perspective to welcome any culture around the world because each culture has its own unique conditioned way to perceive the world and its teachings.

TÜRKÇE SÜRÜM

Giriş

Uygulamalı dilbilimde nitel etnografik bir örnek olan bu durum çalışmasının üç önemli amacı vardır. Bu çalışmanın ilk amacı, Koreli iki dilli bir katılımcının tümüyle yeni ve yabancı bir kültür içindeki inançları, davranışları ve tutumları ile ilgili olarak Kore kültürünü analiz etmek, değerlendirmek ve yorumlamaktır. Çalışmanın ikinci amacı, yabancı ülkelerdeki göçmen öğrencilerin refahını hedefleyen yenilikçi ve kapsayıcı eğitim programlarını desteklemek amacıyla kültürel olarak duyarlı ve üniter program gereklilikleri hakkında bilgi vermektir. Bu araştırmanın bir diğer amacı, iki dilli bir katılımcının zihniyetini kültürüyle incelemektir; ancak, kültür kavramının incelenmesinin hem hassas hem de karmaşık bir kavram olduğunu irdelemek gerekir. Kültür; toplumsal bağlamda bizi çevreleyen dünyayı anlamlandırmamızı sağlayan belirli durum, algı ve tutumların bütünüdür.

Kültür; yaygın, bütüncül ve kaçınılmazdır. Algıladığımız ve ilettiğimiz imgeler ve mesajlar kültürümüz tarafından temelden şekillenir. Çevremizdeki dünyayı anladığımız ve yorumladığımız yapı taşıdır kültür; bir grup insanın etrafındaki dünyayı anlaması ve yorumlaması için gereken bağlamı sağlar. Kültürü tanımlamak kolay bir iş değildir (DeCapua & Wintergerst, 2016, s.12).

Kültür sadece tek bir bireyin özelliği değildir. Kültür terimi kavramsal olarak bundan daha geniştir. Kültür, aynı deneyimlerle koşullanan bir grubu ifade eder. Kültür daha belirgin olarak “bir ortamdaki insanların kolektif zihinsel programlanmasıdır” (Hofstede, 1980, p. 45). Wolcott (2008); benzer bir bakış açısıyla, insan sosyal davranışının yalnızca kültür yardımı ile açık bir şekilde tanımlanabileceğini ve ağırlıklı olarak insan davranışına odaklanan araştırma çalışmalarında kültürel araştırmalar yoluyla anlamlandırmanın sağlanabileceğini belirtmektedir. Bu tanımla, katılımcının belirli tutumlarını şekillendiren kültürel yapısı, bu araştırma çalışması kapsamında Wolcott'un (2008) kültür teorisine göre araştırılmıştır.

Wolcott'un kültür teorisine (2008) dayanarak, etnografik çalışmalar için kültür kavramını oluşturan üç ana tema vardır. Bunlar: kültürel köken, kültürel beceri ve kültürel inançlardır. Bir bireyin kültürel kökeni kavramı; yer, zaman, çevre ve koşullar bağlamında kişiyi çevreleyen fiziksel alanı ifade eder. Bu teorisinin kültürel beceri bileşeni; o kültürün yazılı olmayan kavramları tarafından dikte edilen, bağlamsal ortama dayalı olarak belirli bir duruma tepki vermenin uygun olan ideal yolunu ifade eder. Bu şekilde, kültürel beceri teorisi, bir özgün kültürel grup veya topluluk içinde belirli meselelerin kesin ve önceden belirlenmiş zihniyet ve ilkelerle tam olarak nasıl ele alınacağını şart koşar.

Öte yandan, bilme ve inanma fikri, Wolcott'un (2008) teorisinin kültürel inançlar bileşenine göre iki farklı ideolojidir. “İnançlar; iyi ve kötü, doğru ve yanlış, daha iyi veya daha kötü; güzel ve çirkin, zarif veya garip, trajik veya komik gibi algılarla altyapılanmış değerler olarak zihinlerin derinliklerindedir” (Wolcott, 2008, p.99). Bu değerler uygun davranış biçimlerini öngörerek bir kültürü etkilese de, kültürel inançlar aslen nesiller boyunca aktarılan ve karşılığında belirli bir kültürde onaylanmış eylemler olarak belirli davranışları şekillendiren bir dizi ahlaki kuralların bütünüdür. Bu nedenle, bu araştırma çalışması Wolcott'un (2008) kültür teorisini, belirli bir kültürü keşfetmek amacıyla bir durum çalışması dâhilinde araştırma yöntemi olarak uygulamıştır.

Bu çalışma tasarımının ilk aşamasında, Koreli katılımcının “kültürel kökeninin” yansıması olarak davranış kalıpları ve algıları araştırılarak kendi yerel kültürü hakkındaki genel görüşü incelenmiştir. Çalışmanın bir sonraki aşamasında, kültürel beceri teorisini katılımcının bakış açısıyla içselleştirmek için katılımcının Kore kültüründeki yazılı olmayan sınırlardan nasıl etkilendiği tartışılmaktadır. Son aşamada, kültürel olarak türetilmiş Kore eylemlerinin altında yatan nedenler, katılımcının Wolcott'un (2008) teorisine dayanan “kültürel inançlarının” bir temsili olarak tartışılmaktadır. Bu teorisinin doğrultusunda, katılımcının kültürleşme gelişimini etkileyen koşulları araştırmak için katılımcıyla

yapılan görüşmelerin aşamaları ve analizi bir süreç olarak incelenmiştir. Bu çalışma, kültürel olarak duyarlı program modelleri önermesi açısından özgündür.

Yöntem

Araştırma Deseni

Bu uygulamalı dilbilimsel çalışmanın amacı, katılımcının zihniyetini ilişkili görüşme soruları ile inceleyerek katılımcının ABD'deki üniversite ortamına kültürel uyum sürecini araştırmaktır. Görüşme sorularının seçimi, Wolcott'un (2008) kültürel köken, kültürel beceri ve kültürel inançlar olan üç ana temayı keşfetmeye odaklanan kültür teorisine dayanarak tasarlanmıştır (Lütfen Ek A ve Ek B'ye bakınız). Görüşme sorularının analizi ilke olarak teorik dilbilim yönteminden farklı bir etnografik dilbilim yöntemi kullanılarak yapılmıştır.

Teorik dilbilimde ana odak, bir dilin ayırt edici özellikleriyle birlikte evrensel kurallarını içeren nispeten daha soyut olan ve dilin altında yatan sistematik yapısal bileşenleri araştırmaktır. Uygulamalı dilbilim, dilin o dili konuşanların kullandığı biçimiyle sosyal bağlamsal yapısının araştırıldığı çerçevedir (DeCapua & Wintergerst, 2016). Uygulamalı dilbilimdeki bu yaklaşıma paralel olarak; görüşmenin analizi; katılımcı kendi tanıdık sosyal ve kültürel davranış örüntülerinden oldukça farklı yeni bir kültüre maruz kaldığı esnadaki kültürel farklılıkları hakkında fikir verir. Bu nedenle, bu çalışma Koreli katılımcının yurtdışında üniversiteye başladığında ve ABD kültürüne maruz kaldığında kültürel uyum sürecinin ne şekilde gerçekleştiğini sorgulamaktadır. Bu araştırma sorusuna paralel olarak, bu çalışma iki dilli bir Koreli öğrencinin kültürel ve sosyal uyum sürecini derinlemesine ortaya çıkararak kültürel olarak farklı öğrencilerin akademik başarılarına yardımcı olabilecek program modellerini örneklendirecektir.

Bu nitel çalışma, araştırmacının Kore kültürünü kapsamlı bir şekilde incelemesini sağlamıştır. Veri toplama süreci saha gözlemleriyle altı ay sürmüştür ve araştırmacının katılımcısı araştırmacı tarafından gözlemlenmesine izin vermiştir. Toplam on iki gözlem gerçekleştirilmiştir. Bu gözlemler sırasında katılımcı, bir ABD devlet üniversitesindeki mikrobiyoloji laboratuvarında deneylerini yaparken arkadaşlarıyla etkileşim halindedir. Profesörleri zaman zaman laboratuvarı kontrol etmek için rastgele gelmektedir. Bu rastgele kontrol ziyaretleri dışında, katılımcı ve sınıf arkadaşları bağımsız olarak deneyler yapmaktadır ve laboratuvardaki tüm öğrencilerin izleyecekleri programlar bellidir. Araştırmacı, katılımcının uyum süreci hakkında daha fazla bilgi edinebilmek için katılımcıyı doğal eğitim ortamında gözlemlemiştir.

Bu detaylı nitel çalışmanın bir parçası olarak veri toplama sürecinin geçerliliğini ve güvenilirliğini artırmak için benzer içerik bilgisiyle iki derinlemesine görüşme gerçekleştirilmiştir. Her ne kadar çalışma Kore kültürüne odaklanmış ve katılımcının bakış açısıyla ABD kültürünü keşfetmiş olsa da, diğer Koreli öğrencilerin bireysel deneyimleri, kişilik farklılıkları nedeniyle aynı kültürden gelmelerine rağmen değişecektir. Bu çalışma, çeşitli nedenlerden ötürü başka kültürleri kapsamlı bir şekilde keşfetmek için diğer kültürlerle tekrarlanabilir, ancak daha uzun yıllar gözlem gerektiren daha büyük ölçekli bir çalışma olmadığı sürece, çalışmada gözlemlenecek katılımcı sayısı sınırlı olacaktır.

Araştırmacının Rolü

Araştırmacıya etkili dil programları geliştirilmesi amacıyla kültürel doğası ile birlikte bir dilin gelişimini keşfetmesi için bir proje verilmiştir. Bu araştırmanın dilbilimsel ve kültürel bir araştırma projesi kapsamında alan çalışması olarak başlatıldığına dikkat edilmelidir. Ancak; daha da önemlisi, araştırmacıdan, bu nitel çalışmanın geçerliliği için olabildiğince objektif olabilmesi için özellikle aşına olmadığı bir kültür seçmesi istenmiştir. Amaç; araştırmacının bir dil öğrencisinin dilsel ve kültürel

adaptasyonundaki aşamaları konusunda dilbilimsel ve kültürel duyarlı programlar tasarlaması konusunda algısını geliştirmesi olmuştur.

Araştırmacının bu araştırmacı rolü için görevlendirilmesinin altında yatan gerekçe ise, dünyadaki tüm dil öğrencilerine hoşgörü ve destek geliştirilmesi adına kültürlere karşı empatisini güçlendirmektir. Amerika Birleşik Devletleri, dilleri ve kültürleri bir göç ülkesi olarak hoş karşılayan etnik bir ülke olduğu için, farklı kültürlere karşı empati geliştirmek, göçmen öğrencilerin dil öğrenme sürecini olumlu yönde etkilemek için bir zorunluluktur. Araştırmacı, Kore kültürünü kapsamlı bir şekilde keşfetme amacıyla, katılımcının yaşadığı gerçek deneyimler yoluyla Kore kültürünü incelemeye atanmıştır. Bu şekilde amaç, farklı olmalarını onore ederek tüm öğrencilerin dâhil edilebileceği dil ve kültüre duyarlı programlar geliştirebilmek için kültüre duyarlı bir zihniyet geliştirmektir.

Veri Toplama Süreci

Kültürel farkındalık teorisinin aşamaları yetişkinlerin kültürel uyumları sırasında yaşadıkları deneyimlerin farkında olduklarını göstermektedir (Schmidt, 1990; Storti, 1998). Bunu göz önünde bulundurarak, sonradan öğrenilmiş dil olan İngilizcede eleştirel düşünme becerisiyle beraber üst bilişsel farkındalığa sahip olması açısından yetişkin bir katılımcı seçilmiştir. Katılımcının yaşı, katılımcının İngilizce yeterlilik seviyesi, katılımcının ABD'de kalış süresi ve yerel kültürü seçim kriterlerini belirleyen değişkenler arasında olmuştur.

İkinci önemli seçim kriteri, katılımcının Kore'deki bir okul ortamında dilsel yeterliliğini kazanması ve dilsel yeterliliğinin, görüşmeler sırasında soyut duygularını akıcı bir şekilde ifade etmesine izin vermesi olmuştur. Dahası, katılımcı neredeyse dört yıldır ABD'de bulunmaktadır ve bu nedenle Kore ve ABD kültürleri arasında karşılaştırmasını yapmak için yerel kültürüyle ilgili hafızası hala canlıdır. Ayrıca, verileri etik olarak yorumlarken mümkün olduğunca objektif olabilmek için araştırmacı özellikle kendisine yabancı olan bir kültürü seçmiştir.

Bu etnografik ve dilbilimsel araştırma tasarımı ışığında veriler, kısa gözlemler ve görüşmeler yoluyla doğal yüz yüze görüşme ortamında toplanmıştır. Görüşme verileri üç kategoride değerlendirilmiştir. İlk temel kategori, katılımcının Kore inanç sistemlerini, Kore'deki sosyal hiyerarşi kurallarını ve Kore kültürü içindeki ilişkilerini tanıttığı için ABD kültürüyle çerçevelenen kültürel adaptasyonunu tasvir etmektedir. İkinci temel kategori ise katılımcının Su-dae'in sosyalleşme sürecindeki kişisel gelişimini temsil etmektedir. Son temel kategori, kadınların Kore kültüründeki rolünü katılımcının/ Su-dae'in bakış açısından yansıtmaktadır. Toplanan veriler, katılımcıyı derin bir kavrayışla anlamak adına üç anlamlı temaya ayrılmıştır:

- Katılımcının ABD kültürü içindeki kültürel adaptasyonu
- Katılımcının sosyalleşme süreci
- Katılımcının bakış açısından Kore'de kadının rolü.

Bulgular

Katılımcının Etnografik Hikâyesi

Su-dae, Kore hükümetinden burs aldıktan sonra ABD'deki bir mikrobiyoloji bölümünde yüksek lisans eğitimine başlamak için ABD'ye gelmiştir. Su-dae, gelmeden önce ailesi, kız kardeşi ve erkek kardeşi ile Seul'de yaşamıştır. Kore'de İngilizce, Kore Edebiyatı ve matematik devlet okullarındaki en önemli ders konuları olarak kabul edilir. Çoğu öğrenci, bu emek isteyen eğitim ortamında daha parlak bir gelecek için bu alanlarda iyi notlar almak için çok çalışmaktadır. Devlet okullarında İngilizce eğitimi

çoğunlukla dil bilgisine yöneliktir ve İngilizce konuşma eğitimi yetersizdir. Su-dae ve arkadaşları, sınavlarını geçmek için tüm İngilizce dilbilgisi kurallarını ezbere dayalı öğrenmenin bir parçası olarak ezberlemek zorunda kalmışlardır. Su-dae, ortaokul ve lisede İngilizce öğrenmeye devam etmiştir.

Su-dae'in bugün bildiği İngilizceyi öğrenmesi çok zahmetli uzun yıllar sürmüştür. Su-dae'ye göre, Kore devlet okulu sistemi çok rekabete açıktır ve okulda İngilizce öğrenmek resmi bir gerekliliktir. Bu gereksinimi karşılamak ve bu rekabetçi eğitim ortamında İngilizceyi akranlarından daha iyi öğrenmek için Su-dae dokuz yaşında özel bir kuruma devam etmiştir. On iki yaşında bu İngilizce öğreten okuldan mezun olduktan sonra da İngilizce öğrenmek için çalışmalarına devam etmiştir. Liseyi bitirdikten sonra Su-dae, lisans ve yüksek lisans derecesini Kore'nin Seul şehrinde bir biyoloji bölümünde tamamlamıştır. Not ortalaması önemli ölçüde yüksektir ve bu da ABD'de eğitimine devam etmesinin yolunu açmıştır. Su-dae Kuzey Carolina'da bir doktora eğitim programına kabul alınca kendisiyle çok gurur duymuştur. Su-dae'in ABD'deki serüveni işte böyle başlamıştır.

Su-dae, ABD'deki kültürel geleneklerin, ABD'ye geldiğinde Kore'dekilerden çok farklı olacağını kısmen farkındadır. Yeni bir kültürel ortamın ötesinde; Su-dae, daha önce hiç tek başına yaşamamıştır. ABD'ye gelmeden önce elinden geldiğince fazla bilgi almak istemiş, öncesinde lisansüstü eğitim için ABD'ye gelen arkadaşlarıyla temasa geçmiştir. Buna ek olarak; Su-dae, Koreli öğrencilerin ABD kültürüyle ilgili kişisel deneyimlerini ve görüşlerini paylaştıkları bir internet sitesine katılmıştır. Bu web sitesini bir kaynak olarak kullanarak Su-dae, beraberinde ne getireceği ve ilk etapta gerekli temel gereksinimleriyle ilgili birçok ipucu bulmuştur.

Su-dae'in bu sitedeki yorumların ABD içinde bölgeden bölgeye değiştiğini öğrenmesi ilginçtir. Özellikle bu web sitelerinde, bir biyoloji laboratuvarındaki hayatın o kadar da zor olmadığı, ancak sınıfları geçmenin gerçekten zor olduğu belirtilmektedir. Bu nedenle olabildiğince yoğun bir şekilde İngilizce çalışmış ve doktora programına başlamadan önce ABD kültürü hakkında bilgi toplamıştır. Bu yolculuk için evden ayrılmaya hazır olduğunda çok heyecanlanmıştı. Evden ayrılmadan önce, üniversitenin konut bürosundan yeni biyoloji laboratuvarına yürüme mesafesinde bir daire bulmuştur.

Su-dae ABD'ye vardığında, Wolcott'un (2008) kültürel köken teorisine dayanarak neredeyse her şey onun için yenidir. Birincisi, mağazaların ve restoranların yürüyerek dolaşmak için çok uzak olduğunu keşfeder ve şehirdeki yolların çoğunda Kore'deki gibi yayalar için kaldırım bile olmadığını görür. Su-dae, Kore'de seyahat ederken en çok tercih edilen, en güvenli ve en kolay ulaşım yolu olarak toplu taşıma araçlarıyla seyahat eder. Aksine, ABD'nin nispeten daha gelişmiş olan doğu bölgesindeki bu başkentte kötü koşullar ve operasyon eksikliği nedeniyle toplu taşımanın tercih edilmediğini görünce şok olur. İlginçtir ki, bir metro bile yoktur. Örnekleme gerekirse, Su-dae yürüyüşe çıkınca yürüdüğü kaldırımın birdenbire yoğun bir otobana çıkarak bloke olması ve daha fazla yürümesine engel olması çok tanıdık bir durumdur. Su-dae, ulaşımın kâbusu haline gelmesi ve sosyal hayatıyla birlikte hareketliliğini etkilemesi nedeniyle çok hayal kırıklığına uğrar. Su-dae hayatında ilk kez araba kullanmak zorunda olduğunu fark eder çünkü bu başkentte yaya olmak esnek bir seçenek değildir. İlk yıl boyunca araba satın alabilmek için para biriktirmesi gerekir. Sonraki yıl, okula gelirken sürüş pratiği yapabilmek için biyoloji laboratuvarından daha uzak bir yer kiralamaya karar verir.

Alışveriş merkezlerine, marketlere ve Cary adındaki yakın bir merkez şehre nasıl gidileceğini öğrenir; ancak, sürüş konusunda hala çok rahat değildir ve yoğun otoyollardan kaçınır. ABD'deki diğer şehirleri ziyaret ettiğinde trenle veya uçakla seyahat eder.

Dahası, Su-dae, ABD'de zor bir İngilizce dil testi de dâhil olmak üzere lisansüstü bir üniversite öğrencisi olma fırsatına sahip olmak için bir dizi zorlu sınavdan geçmiştir. İngilizce yeterliliğini resmi olarak kanıtlayan bu test sonuçlarına rağmen, Su-dae Kuzey Carolina'ya geldiğinde günlük konuşulan ve bölgesel aksanlı İngilizceyi anlamada zorluk çeker. Aynı anda herkesin konuşmasını takip etmeyi çok hızlı bulur. Bu sorunla başa çıkmak için, günlük konuşma İngilizcesi ve bölgesel olarak değişen

aksanlarla daha rahat olmak için bir video mağazasının ve dijital kanalların üyesi olarak Amerikan TV şovlarını ve filmlerini seyrederek. Su-dae, İngilizcesinin akıcı olduğunu düşünmesine rağmen, yabancı aksanını ağır bulur. Aslında, Su-dae'in İngilizcesi, ABD'ye geldiğinden beri İngilizce konuşulan sosyal çevrelerde olduğu için önemli ölçüde gelişmiştir. Bu artan dil yeterliliği, onun zaman içinde diğer insanlarla daha verimli iletişim kurmasını ve yeni bilgilere daha etkili bir şekilde erişmesini sağlar.

Su-dae'in yüksek beklentilerine ve heyecanına rağmen, Su-dae ABD'ye ilk geldiğinde kendini oldukça yalnız hisseder. Kore'de neredeyse her gün arkadaşlarıyla dışarı çıkan Su-dae, bir topluluğun parçası olduğunu hissettiği o toplantıları özler. ABD'de herkesi çok meşgul bulur. Kendini diğer insanlardan çok farklı hissettiği için hayal kırıklığına uğradığı birkaç özel tecrübesi olur. Birkaç iyi Koreli ve Amerikalı arkadaş edinir. Su-dae Amerikalıları dostça tanımlar; ancak "Amerikalıların kendi çevreleri var" der ve sonuçta onlara yaklaşmak için bu duvarları yıkma fırsatı bulamaz.

Su-dae'yi şaşırtan detaylardan biri, ABD'deki yaş farkı ne olursa olsun herkesi aynı şekilde selamlaması gerektiği olur. Su-dae, Kore'de insanları selamlamak için üç farklı yol olduğunu belirtmiştir. Kore'de yaşça büyük insanlara saygı göstermek için önlerinde eğilirler ve Amerikan gayri resmi selamlama yöntemleri ancak kişinin yaşıyla veya tercihen daha genç biriyle karşılaşması durumunda mümkündür. Su-dae, ABD'de yaş veya deneyime bakılmaksızın öğrenciler arasında hiyerarşi bulunmamasını da garip bulur. Kore'de, Su-dae'in açıklamasına göre, hiyerarşi eğitim veya çalışma ortamlarında oldukça fark edilebilir bir kavramdır. Örneğin, herkesin daha yüksek statüye sahip insanlara onların daha yaşça büyük ve tecrübeli olmasından kaynaklı bilgili olması gerçeğine dayalı saygı duyması gerekir. Buna ek olarak, Kore'deki yaş büyük insanlara ilk isimleriyle hitap edilmez. Yaşça büyük insanlara hitap için özel bir kelime kullanmaya ek olarak soyadıyla seslenmek gerekir.

Görüşme sırasında Su-dae onu laboratuvarında üzen bir deneyimi paylaşır. Tüm öğrenciler tarafından paylaşılması gereken bir laboratuvar kaputu vardır ve öğrencilerin burayı kullanmadan önce kimlik bilgileriyle imza vermesi gerekir. Bu kural tüm öğrenciler için açık olsa da, öğrencilerden biri Su-dae'nin çalışma sırası olmasına rağmen laboratuvar kaputunu kullanmaya devam eder. Su-dae ilk başta tepki vermez ve sonra bu olay tekrarlanır. Su-dae nazik ve dolaylı olarak öğrenciye işi bittikten sonra kaputu kullanmak istediğini ima eder; ancak Su-dae aynı zamanda sınıf arkadaşının çok kaba olduğunu ve söylediklerini umursamadığını düşünür ve o öğrencinin bitirmesini beklemek zorunda kalır. Su-dae bu sınıf arkadaşını çok da sorumsuz bulur. Su-dae, başka bir Amerikalı öğrencinin aynı sorunlu sınıf arkadaşına yaklaştığına ve sıranın onda olduğunu hatırlatıp onun çekilmesini istediğine tanık olur. Ancak Su-dae'ye zorluk çıkaran sınıf arkadaşı şaşırtıcı bir şekilde anında oradan uzaklaşır ve hatta özür diler. Su-dae ve bu sorunlu sınıf arkadaşı, hiç karşı karşıya gelmeden arkadaş olarak kalır ve Su-dae'in sırasına saygı gösterilmez. Bu zamanlar Su-dae'in evini özlediği anlar olur.

Su-dae'den Kore gelenekleri hakkında daha fazla bilgi vermesi istendiğinde, cinsiyet farklılıkları, Kore'nin dini inançları ve Kore'de düğünlerin nasıl gerçekleştiği hakkında konuşur. Su-dae, Kore'yi hatırladığında hoş bir şekilde gülümser ve Noel'de her zaman Kore'yi ziyaret ettiğini ekler ve ülkesindeki değişikliklere ayak uydurmak için her gün Kore gazetelerini okuduğunu belirtir. Daha sonra Su-dae, Kore'deki inanç sistemlerinden bahseder. Kore'de iki yaygın din vardır. Bunlardan biri Hristiyanlık, diğeri Budizmdir. Su-dae, ailesinin Budizm'e çok bağlı olmadığını; ancak Buda'ya para vermek için bazen tapınağı ziyaret ettiklerinden bahseder. Budizm ile birlikte, yeniden bir yaşam formu sayılan reenkarnasyona inanırlar. Uyum ve karşılıklı saygıyı vurgulayan Konfüçyüs felsefesi, Kore'de etkilidir ve Su-dae kendisinin de bu felsefeden etkilendiğini düşünmektedir.

Su-dae Kore'nin geleneklerini anlatmaya devam eder ve Kore geleneklerinin temel yapıtaşlarından olan törenler ve kutlamalar hakkında konuşur. Kore'de düğünler, kiralanması oldukça pahalı olan özel binalarda gerçekleşir. Gelin ve damat geleneksel Kore düğün kostümlerini giyer. Hem tören hem de akşam yemeği için bir salon kiralarlar. Düğünlerde, evlilik hakkında rehberlik eden ve bilge sayılan

özel bir onur konuğu olur. Bu özel konuk bir üniversite profesörü veya yüksek eğitilmiş başka bir kişi olabilir. Bu geleneksel törenden sonra gelin ve damat tercihen batı tarzı gelinlik ve takım elbise giyebilir. İnsanlar genellikle kısa süren düğün töreni öncesinde, esnasında veya sonrasında dans etmezler ve çift genellikle balayına gider. Bir Budist tapınağında evlenmeyi seçen insanlar da vardır. Su-dae, evliliğin sadece yeni evli çift arasında bir bağ olarak algılanmadığını, aynı zamanda aileler arasında güçlü bir bağ olarak kabul edildiğini de belirtir. Düğünler dışında Koreliler, Buda'nın doğum gününü ve yeni yılını ayın hareketlerine dayanan bir ay takvimine göre kutlar. Koreliler bu özel günlerde çorba içer ve pirinç keki yer. Atalarını onurlandırmak için yaşlılara şükranlarını sundukları başka bir törenleri daha vardır.

Son olarak Su-dae, cinsiyetler arasında bir karşılaştırma yaparak Kore toplumundaki kadınların rolünü ifade eder. Su-dae'ye göre, erkekler hem sosyal yaşamda hem de işyerlerinde baskındır. Oğullar, Kore kültüründe kızlardan daha önemlidir ve Koreli bir deyiş vardır: "Damat konukların baş tacıdır." Kadınlar sosyal hayatta erkeklere göre daha streslidir. Kadınlar ev işlerinden, temizlik ve yemek pişirmeden sorumludur. Mutfakta Koreli bir adam görmek tipik değildir. Su-dae özellikle Kore kültüründeki ilişkiler sorulduğunda, Kore kültürünün bu günlerde daha da yaygınlaşmasına rağmen boşanmayı memnuniyetle karşılamadığını hiç düşünmeden belirtir. Dahası, Kore kültürü bekâr anneler için dost bir kültür değildir ve evlilik öncesi ilişkileri onaylamaz.

Tartışma

Kültürel Uyum Süreci

Veriler, Su-dae'in ABD kültürüne kültürel adaptasyonunun hala devam ettiğini göstermektedir. Kendisi her iki kültür hakkında genellemeler ve çıkarımlar yaparak kültürünü ABD kültürüyle karşılaştırma aşamasındadır. Görüşmeler sırasında Su-dae, Amerikalı arkadaşlarıyla iletişim kurarken zorluk yaşadığını açıkça belirtir ve Amerikalıların "kendi çevreleri var" ifadesini belirterek uzak göründüklerini iddia eder. Su-dae'in yorumu, kültürlerin özünün ötekiler için gerçekten görünmez olduğundan, farklı kültürler arasındaki temel mesajları fark etmenin ne kadar zor olduğuna dair ipuçları verir (Hooker, 2009). Açıkçası; Su-dae, lisansüstü çalışmaları için ABD'ye gelmeden önceki yoğun heyecanına rağmen kendini hoş karşılanmamış ve yalnız hissetmektedir.

Batı kültüründe, ABD'de olduğu gibi, "bireycilik" bağımsızlığı, özgürlüğü simgelemektedir ve genellikle kendine güven ile ilişkili olduğu düşünülmektedir. Su-dae'in ilk hayal kırıklığı; grup uyumunu, "benliğin" değerine vurgu yapan bireysellikten daha üstte tutan ve diğer kavramsal değerlerden öte gören kolektivist bir kültürden gelmesinden kaynaklanmaktadır. Gerçek şu ki, bazı doğu kültürlerinde "bireysellik" kelimesi için bile karşılık gelen bir terim yoktur, çünkü doğu kültürlerinde "bireysellik" farklı algılanmaktadır. Doğru kültürleri genellikle "bireyciliği", kolektivist bir toplumda birbiriyle uyumlu olmayı engelleyen bencillik veya kibir olarak algılar (Nisbett, 2009).

Bu kavramsal bakış açısına paralel olarak Kore'nin kolektivist toplumu, gruba bireylerden daha fazla değer veren, kolektivist bir inanç sistemini yansıtmaktadır. Kore inanç sistemi ve toplumu, hem aile hem de devlet yaşamında uyum kavramını öğütleyen Konfüçyüs dünya görüşünün etkisi altındadır (Clark, 2000). Su-dae'in zihniyeti, Hofstede'e (2002) göre kolektivist Konfüçyüs kültürüne göre programlanmıştır, çünkü kültür, belirli bir topluluğun zihnini yazılı olmayan kurallarla programlayarak bu kuralları nesilden nesle devam ettirir. Bu mantık çerçevesinde Su-dae, ABD kültürel değer sistemini Asya merkezli dünya görüşünden uzak olarak algılamıştır (Miike, 2009).

Aslında Su-dae'in Amerikalı arkadaşları hakkındaki görüşleri, mahremiyet ve bağımsızlığın çok değerli olduğu bireysel bir toplumun sonucu olarak oluşan kavramsal ve yapısal nitelikleri temsil eder. Bu yüzden Su-dae, Amerikalı arkadaşlarının benzerlik varsayımları teorisine dayanarak Koreli arkadaşları gibi davranmasını beklemiş (Barna, 2009; Miike, 2009) ve beklentileri karşılanmadığında hayal kırıklığına uğramıştır.

Su-dae'nin adaptasyonunu zorlaştıran Kore ve Amerikan kültürel sistemleri arasındaki bir diğer önemli fark, Kore'nin güç dengeleri oldukça mesafeli bir ülke olmasıdır (Anderson, 2009). Güç dengeleri mesafeli kültürlerde; ebeveynler çocuklara eşit muamele etmek yerine itaat etmeyi öğretir. Sonuç olarak, yaşlılar Kore kültüründe hem saygı duyulur hem de korkulurlar. Dolayısıyla, güç dengeleri oldukça mesafeli kültürlerde hiyerarşi olmasından kaynaklı Su-dae'in Amerikalıların yaşça büyük insanları selamlama biçimi karşısında kafasının karışması şaşırtıcı değildir (Hofstede, 2002). Aslında, Su-dae'in kültür şokunun bir kısmı, biyoloji laboratuvarlarına yeni gelen biri Su-dae'ye ve onun bilgi deneyimine saygı göstermediğinde ortaya çıkar. Bu şekilde Su-dae, Kore kültüründeki hiyerarşinin ABD'deki eğitim veya sosyal ortamlar için geçerli olmadığı konusunda farkındalık kazanır. Dahası, Kore eğitim sistemi, öğretmeni tamamen sorgulanamaz otorite olarak kabul eden öğretmen merkezli bir eğitim modeli kullanır. Öğrenciler asla öğretmenlerini ilk adlarıyla çağırmaya cesaret edemezler. Kore eğitim ortamlarında baskın olan bu adetler nedeniyle, Su-dae ilk dersini alırken her zaman çok sessiz kalmıştır. Su-dae'yi bir süre sınıfında gözlemledikten sonra, profesörü Su-dae ile bir toplantı yapar. Bu uzun konuşmada Su-dae'ye sınıfta neden sessiz olduğu sorulur. Koreli benliğinde neyin yanlış olduğunu anlamadan Su-dae esasen derslere daha aktif olarak katılmaya teşvik edilir, özellikle daha sık konuşması önerilir. Bu konuşma Su-dae'yi öğrenci merkezli ABD eğitim sistemine uyum sağlamaya iter.

Belki de daha açık bir şekilde, Su-dae'in laboratuvar deneyimiyle ilgili veriler, Su-dae'in Amerikan kültürü tarzında iletişim kurmayı sancılı bir şekilde öğrendiğini gösterir. Bir keresinde laboratuvarında bir sıra problemini çözmek için sınıf arkadaşıyla olaylı bir şekilde konuşur. Kibar ve uyumlu olmanın tek mantıklı yolunun sanki Kore'deymiş gibi dolaylı konuşmayla ima yapmak olduğunu düşünür, öte yandan, hiç bir zaman anlaşılmaz. Su-dae, kültürel bir tavıra içerlediğinin farkına varmaz ve sınıf arkadaşıyla asla yüzleşmezken; Amerikan arkadaşı onun mesajını hiç almaz ve büyük ihtimalle onu üzen şey hakkında bir fikir sahibi de olmaz. Yüzleşmekten kaçınma, Kore iletişim tarzının en önemli yönlerinden biridir. Su-dae; yüzleşmekten kaçınmanın, uyumu korumak için sosyal iletişimde hayat kurtarıcı olarak algılandığı Konfüçyüs kültüründen etkilendiğinden, olası çatışmaları önlemek için dolaylı yoldan imalı konuşmayı tercih eder. Buna karşılık, yüzleşmekten kaçınma Amerikan kültüründe anlamsız, garip ve gereksizdir. Amerika'da doğrudan direkt iletişim kurma iletişimin en iyi ve mantıklı yoludur (Ellis & Maoz, 2009; Kumar & Sethi, 2009). Örneğin, Amerikalı bir öğrenci geldi ve aynı sınıf arkadaşına doğrudan laboratuvar kaputundan gitmesini söyledi ve sırası geldiğini de ekledi. Su-dae, doğrudan konuşmanın iki taraf arasında çatışma yaratmadığını görür; ancak kültürel değerlerine göre koşullandığı için esas mesajı alamaz. Bu türden birçok deneyimin ardından, Su-dae yüzleşmekten kaçınmanın ve dolaylı olarak konuşmanın ABD kültüründe çok farklı algılandığını öğrenir. Su-dae iletişim tarzını yeni kültüründe daha doğrudan bir tarza dönüştürdüğünde, yeni kültüründe iletişim yetkinliği kazanır (Chen, 2009). Öte yandan, Kore kültüründe yüzleşmekten kaçınmaya devam eder, çünkü Kore'de eğer biri yüzleşmekten kaçınmazsa, bu o kişinin onursuz biri olduğu anlamına gelir (Kohls, 2001). Bu nedenle, Su-dae genel dünya görüşü değişmemesine rağmen Wolcott'un kültürel beceri teorisine dayanarak ikinci bir kültüre adapte olur ve iki farklı kültürde nasıl davranması gerektiğini öğrenir.

Sosyalleşme Süreci

Araştırmada elde edilen veriler, Su-dae'nin dünya görüşünün Konfüçyüs felsefesinden büyük ölçüde etkilendiğini ve bu dünya görüşünü çocukluğunun ilk yıllarında Kore kültürünün bir parçası olarak sorgulamadan (Ishii, Klope & Cooke, 2009) edindiğini göstermektedir. Bu yazılı olmayan kurallar, Wolcott'un (2008) kültürel inançlar teorisinde belirttiği gibi Su-dae'in belirli durumlara özgü hareket etmesini bilinçsiz bir şekilde Kore altyapı kurallarına göre belirler. Bu kültürel yazılı olmayan kurallar, Suda'e'in arkadaşlarıyla olan ilişkilerinde belirgindir. Su-dae, Kore'de arkadaşların bir araya gelip her akşam bir şeyler içmesinin gündelik bir olay olduğunu belirtir. Bu nedenle ABD

kültüründe de aynı yaşam tarzına sahip olmayı bekler. Bununla birlikte, yüksek başarı ve rekabete dayalı bir kültür olan ABD üniversite sisteminde hafta içi günlerin genellikle yaşam kalitesi için harcanmak yerine, bir sonraki iş günü için iyi hazırlanmak için ayrıldığını farkında değildir (Storti, 1998).

Dahası, Su-dae'in uyum sürecinde dil değişimi merkezi bir rol oynamıştır ve Su-dae İngilizce yeterlilik seviyesi her geçen gün arttığında sosyalleşmiştir. Veriler, Su-dae'in ABD'ye ilk geldiğinde çok yüksek İngilizce yeterlilik testi sonuçlarına rağmen günlük İngilizce konuşmaları anlamayı çok zor bulduğunu göstermiştir. Su-dae'in dile ilk maruziyeti, onun günlük hayatta İngilizce ifade becerilerinin yetersiz olduğunu düşünmesine neden olur ve ilk başta panikler. Kuşkusuz ve daha da önemlisi, bu yeni kültür içinde vazgeçmeden aktif bir şekilde etkileşime girmeye karardır ve kendini yeni bilgilere açar. "Dilbilimsel yeterlilik" kazanmak için birkaç strateji uygular (Chen, 2009). Film izler ve "bağlamsallaştırma ipuçları" tekniğini aksanını azaltmak için uyarlar (Charlebois, 2009). Ayrıca Su-dae, yeni kültürünün doğrudan iletişim tarzını gözlemler ve yeni kültüründeki direkt iletişim tarzını taklit ederek hem ev sahibi kültüründe hem de yeni kültürü için kültürlerarası farkındalık kazanır (Andersen & Wang, 2009).

Su-dae'in Amerikan kültüründeki hayatını değiştiren bir diğer gerçek ise Su-dae'nin ABD kültürü içinde kendi başına yaşamayı öğrenmesidir. Buna ek olarak, toplu taşımanın uygun olmadığını öğrendikten sonra sadece araba sürmeyi öğrenmez, aynı zamanda ilginç bir de strateji uygular. Kararlı kişiliğinin bir göstergesi olarak sadece sürüş yeteneğini geliştirmek için uzak bir daireye taşınır. Su-dae, Kore kültürünün genel bir özelliği olan diğer grup üyelerine bağımlı olarak yaşamaya alışmış olsa da (Koo & Nahm, 1997) yeni kültüründe bağımsız olarak yaşamayı öğrenir ve kişisel olarak belirgin bir gelişim yaşar. Artık hayatta kalmak için başka bir kişiye ihtiyaç duymayışını takdir eder. Bu, Su-dae'in kültürler arası duyarlılık kazandığını ve kişisel özelliklerini bağımsız, açık görüşlü ve esnek olarak geliştirdiğini göstermektedir (Chen, 2009).

Son olarak, Su-dae ABD kültürüne uyum sağlamada başarılı olur çünkü ABD'ye gelişi gönüllüdür (Ogbu, 1987) ve ABD'de uzun vadede yaşamayı ve çalışmayı planlamıştır. Su-dae, bilim ile uğraşan bir kişi için ABD'nin dünyadaki diğer tüm ülkelerden daha fazla fırsata sahip olduğunu belirtmiştir. En önemlisi, İngilizce gibi evrensel bir dili bilmenin, onu daha geniş bir bilgi ağına eriştirerek akademisyen olarak gelişmesinde yardımcı olacağını farkındadır.

Kore'de Kadının Rolü

Kore'deki kadınların rolü hakkındaki veriler, Kore kültürünün erkek egemen olduğunu, bu nedenle eril bir kültür olduğunu göstermiştir (Andersen & Wang, 2009). Su-dae, kadınların Kore kültüründe değersiz rolünü gösteren veriler sağlamıştır. Birincisi, Kore kültürünün hem aile hem de iş yaşamında cinsiyet ayrımı için yazılı olmayan kuralları vardır. Kızlar ve erkekler Kore'deki birçok okulda farklı okul binalarında eğitim görürler. Su-dae, Kore'nin bazı bölümleri son zamanlarda bu konuda daha esnek hale gelmesine rağmen, orta ve lisede okul sisteminin çoğunun cinsiyetleri birbirinden ayırdığını belirtmiştir. Su-dae, bu sistemin amacının, öğrencilerin karşı cinsi cezbetmeden ziyade çalışmalarına odaklanmalarına yardımcı olan bir okul ortamı sağlamak için olduğunu iddia eder. Ayrıca, cinsiyetleri ayrı tutma öyküsü okullarla sınırlı değildir, Kore'nin bazı bölgelerinde erkekler ve kadınlar için ayrı apartmanlar vardır ve karı kocanın ayrı odalarda kalmaları yaygındır. Dahası, kadınlar ezilir ve diğer erkeklerin gözlerinden uzak olmaları açısından "iç odalarda" yaşar (Clark, 2000).

Dolayısıyla; Su-dae, bir oğula sahip olmanın bir kız çocuğuna sahip olmaktan daha avantajlı olduğunu açıkça belirtmiştir. Kore kültürü kadınların evlilik öncesi ilişkilerini kınamakla kalmaz, aynı zamanda Kore toplumunda bekâr bir anne olmak da tabudur. Anneler tüm ev işlerinden sorumludur ve erkekler genellikle eşlerine yardım etmek için mutfağa bile girmezler. Erkeklerin egemenliğini gösteren bir başka dikkat çekici veri, bilinen bir Kore deyişi "misafirlerin baş tacı damattır". Son

olarak, kadınların Kore'deki rolü, kadınların ve erkeklerin sosyal yaşamda eşit olmadığı güç dengeleri mesafeli toplumun bir göstergesi (Storti, 1998), Amerikan kültürü son zamanlarda güç dengesi mesafesini cinsiyetler arasındaki eşitsizlik yönünde azaltmak yönünde eğitim ve istihdam alanlarında çıkardığı yasalarla cinsiyet eşitsizliğini kontrol etmeyi amaçlamaktadır. Kore kültüründe kadınların omuzlarına yüklenen sorumluluk ve beklentiler yıkıcıdır. Böylece, Kore kültürünün kadınları ezmesi ve erkeği toplum içinde baskın cinsiyet olarak görmesi, ataerkil toplumun bir yansımasıdır (Andersen & Wang, 2009) ve bu durum Su-dae'in veri analizinde de sabittir.

Farklı Öğrenciler İçin Kültürel Olarak Duyarlı Programlar

Bu çalışma kapsamında; başarılı bir üniversite öğrencisinin yaşadığı kültür şoku, kültürel uyum süreci, sosyalleşme süreci cinsiyet rolleri açısından incelenmiştir. Derinlemesine incelenen görüşme verileri, katılımcının hayallerine ve yüksek başarı potansiyeline rağmen çalışmalarında neredeyse başarısızlığa uğramaktan son anda sıyrıldığını ortaya koymuştur. Veri analizi süreciyle ilgili asıl ilginç olan, profesörün katılımcıyla olan yol gösterici görüşmesinin, katılımcının gidişatında silkeleneceği kendine geldiği ve kültürel uyum sürecini olumlu olarak etkilediği bir deneyim olarak işlev görmesidir. Eğer katılımcının profesörü kültür şoku esnasında ona rehberlik etmemiş olsaydı, Su-dae gerçekten bir kültür şokundan etkilendiğini bilmeden çalışmalarında başarısız olabilirdi. Ne yazık ki, farklı öğrencilerin hepsi bir kültür şokundan geçerken bir öğrenciye bireysel ilgi ve destek sağlayacak bir profesörle karşılaşma şansına sahip değillerdir. Göçmen öğrencilerin başarısı bir tesadüf konusu olmaması gerektiğinden, anavatanlarından uzak olan farklı etnik kökendeki üniversite öğrencilerini desteklemek için kültürel açıdan duyarlı eğitim programları olmalıdır. Bu araştırma çalışması tarafından sağlanan verilere dayanarak, aşağıdaki yaklaşımlar kültürel olarak farklı üniversite öğrencilerinin yeni eğitim programlarında kendilerine özgü ihtiyaçlarını karşılamada elzem olabilir:

- Göçmen öğrenciyi yeni kültüründe desteklemek için gönüllüler arasından kültüründen kıdemli bir öğrenci ve ev sahibi kültürden başka bir öğrenci seçilebilir.
- Ülkeler arasındaki temel kültürel farklılıklar göz önünde bulundurularak öğrencilere, okul ortamı hakkında temel hayati bilgilere dayalı kültürel olarak hassas bir karşılama ve bilgilendirme broşürü dağıtılabilir.
- Üniversiteden kültürel farklılıklar konusunda hassas bir personel, eğitim programı boyunca kültürel olarak farklı etnik gruptan gelen bir öğrenciye resmi danışman olarak atanabilir.
- Üniversitenin güvenlik standartlarına uygun olarak atanan gönüllü bir aile, kültürel farklılığa sahip öğrenciyi, misafirperverliğin bir temsili olarak karşılayabilir ve öğrenciyi eğitim programı esnasında destekleyebilir.
- Üniversite; tüm farklı kültürleri bir araya getirerek uyum ve barışı örnekleyen kültürel olarak duyarlı etkinlikler düzenleyerek çok kültürlülük farkındalığını arttırabilir.

Sonuç ve Öneriler

Bu etnografik ve dilbilimsel durum çalışmasının amacı, başarılı Korece-İngilizce iki dilli bir üniversite öğrencisinin bakış açısından Kore kültürünü keşfedip, araştırarak onun kültürel adaptasyon aşamaları sürecindeki zihniyetini incelemektir. Çalışma, iki farklı kültürü karşılaştırarak katılımcının kültürleşme sürecinin aşamalarını gösteren adım adım kavramsal veriler sağlamıştır. Bu çalışmanın ilk ve en önemli bulgusu, katılımcının ABD'deki bir eğitim ortamında ciddi bir kültür şoku yaşadığını ve katılımcının kültür şoku nedeniyle neredeyse üniversitede başarısız olmak üzere olduğunu ortaya koymuştur. Bu çalışmanın ikinci bulgusu, katılımcının ev sahibi kültürdeki duygu ve tutumlarını şekillendiren çıkarımlarda bulunurken kendi kültürüyle ev sahibi kültürü nasıl karşılaştırdığına

odaklanmıştır. Yapılan bu karşılaştırma, iki dilli ve iki kültürlü bir insanın kendine özgü bakış açısıyla kültürel çeşitlilik ve benzerliklerde nasıl anlam bulduğunu ve bu çıkarımların bir insanın yeni bir topluluk içindeki günlük yaklaşım ve tutumlarını nasıl etkileyebildiğini gösterir.

Bu araştırmanın üçüncü bulgusu, katılımcının kültürel bakış açısıyla karşılaştığı dilbilimsel ve kültürel zorluklarla başa çıkabilmek için nasıl bilişsel bir farkındalık kazandığını göstermesidir. Görüşme verilerinin derinlemesine analizi, başarılı bir doktora öğrencisinin kültür şoku nedeniyle eğitiminden neredeyse vazgeçme noktasına gelebildiğini ve profesörüyle görüşmesinin katılımcının kültürleşme sürecinde bir dönüm noktası olduğunu göstermiştir. Katılımcının profesörü kültürel olarak beklenen sınıf katılımına uymasını önerdiğinde, katılımcı kültür şokunu aşmak için aşağıda özetlendiği gibi yeni ve ilginç stratejiler uygulayarak kültür şoku mücadele stratejileriyle yenilikçi bir plan uygulamıştır:

Kuzey Carolina'daki merkezi bir bölgede toplu taşıma araçları çoğunlukla düzensiz, ulaşılamaz ve güvensizdir. Bir araba olmadan, gidilecek yerler yürüme mesafesinde gitmeye uygun olmadığı için yürüyerek bir marketten alışveriş yapmak bile mümkün değildir. Katılımcı, bir öğrenci sürücü izni alır ve bu yeni kültürde ayakta kalabilmek ve sürüş pratiği yapmak için okulundan uzak bir daire kiralar ve kendini yeni bir kültürel kökene adapte eder (Wolcott, 2008).

Katılımcı, öğretmeni tek otorite olarak kabul ettiği için sınıf ortamında öğretmeni ile konuşmaya alışkın değildir. Katılımcının profesörü onu cesaretlendirir ve katılımcı, davranışlarını Wolcott'un (2008) kültürel beceri teorisine göre Amerikan iletişim tarzına uydurduğu için sınıfında başarısız olmaz.

Katılımcı, dil becerileri ile kendini günlük sosyal yaşamda yetersiz bulur, bu yüzden Wolcott'un (2008) kültürel beceri teorisine göre İngilizceyi akademik İngilizce bilgisinin dışında pratik yapmasına yardımcı olacak Amerikan filmlerini kiralar.

Katılımcı, kolektivist kültürünün yüzleşmelerden kaçınılması için dayattığı dolaylı konuşmanın, ABD kültüründe önemsenmediğini fark eder, bu yüzden iletişim tarzını Wolcott'un (2008) kültürel beceri ve kültürel inançlar teorisine uygun olarak doğru mesajı iletecek şekilde ayarlamayı öğrenir.

Bu araştırma çalışmasının son bulgusu, göçmen öğrencilerin refahını göçmen öğrencilere yönelik eğitim ve olumlu tutumlarla desteklemek için kültürel olarak duyarlı, üniter programlara ihtiyaç duyulduğunu ortaya koymasındır (Arslangilay, 2018a). "Kültürel duyarlılık bir uygulama değil; tüm öğrencilerimizin entelektüel kapasitesini ortaya çıkarmak, dâhil etmek, motive etmek, desteklemek, genişletmek ve daha iyi öğretim seçimleri yapabilmemiz için bilgilendirici uygulamalardır" (Hammond, 2015, p.3). Arslangilay'a (2018b) göre, insanlık tarihi kadar eski olan göç kavramı; çeşitli dilleri, dinleri ve toplulukları bir araya getirerek dünyayı giderek çok kültürlü hale getirirken; Hammond (2015) kültürel ve dilsel olarak farklı öğrencilerin gerekli beceriler toplamını sağlayacak eğitim fırsatlarına eşit erişime sahip olmadıklarını belirtmiştir. Bu nedenle, istikrarlı ve olumlu eğitim sonuçları almak için önceden planlanan ek kaynaklar, stratejiler ve uygulama tekniklerini uygulayarak bu eğitim boşluğunu aşmak gerekmektedir.

Örnek olarak, işbirliği, organizasyon ve program geliştirme eksikliği nedeniyle öğrencilerin motivasyonu kaybolabilir ve kültürel çeşitlilik gösteren öğrencilere etkili ve anlamlı programlar (Karcı & Gündoğdu, 2020, p.188) geliştirmede aşağıdaki önlemleri almak kritik önem taşır:

- Kültürel olarak duyarlı, hedefleri açık olan, yeterli kaynaklara sahip, öğrenci merkezli üniversite programları kurumsal düzeyde geliştirilmelidir.
- Programın uygulama sürecinin bir parçası olarak personel, alandaki son ve yenilikçi kültürel gelişmeleri takip etmek üzere eğitim faaliyetlerine katılmaya teşvik edilmelidir.
- Etik kurallar, kültürel çeşitlilik gösteren öğrencilere şeffaflık ve eşitlik sağlamak için her zaman yürürlükte olmalıdır.

- Farklı kültürlere hitap eden bir öğretim programı kültürel çeşitliliği teşvik etmek için her profesyonelin rolünü açıkça tanımlamalıdır.
- Uzmanlar kültürel çeşitlilik gösteren öğrencilere yönelik için eğitim programları planlamalı ve öğrencilerin refahı temel öncelik olmalıdır.
- Eğitim programları, kültürel çeşitlilik gösteren öğrencilerin uzun vadeli eğitim hedeflerine ulaşmaları için ürün odaklı bir ölçme yerine süreç odaklı bir ölçüm ile değerlendirilmelidir (Karcı & Gündoğdu, 2020, s. 188). [Vurgu yazara aittir]

Bu çalışma çok umut verici bir öğrenci de dâhil olmak herkesin kültür şoku yaşayabileceğini doğrulamıştır. Katılımcının deneyimi, öğrencilerin belli başlı davranışlarının kültürel olarak nasıl şekillendiğine ve öğrencilerin tanıdık olmayan bir eğitim ortamında nasıl kolayca başarısızlığa sürüklenebileceğine dair ipuçları sunmaktadır. Bu çalışma Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Koreli bir öğrenciyle ilgili olsa da, aynı dizi olaylar Kore veya Amerikan kültürüyle sınırlı değildir, bu da göçmenleri kabul eden herhangi bir ülkenin eğitim ortamlarında aynı sorunlarla karşılaştığı anlamına gelir. Bu araştırma çalışması, farklı öğrencilerin kültürleşme süreçleri boyunca kültürel farklarından dolayı başarısızlığa uğramalarını önlemek amacıyla bu öğrencilere destek olacak özgün ve güçlü programlar açmalarını önermektedir.

Kültürel olarak belirlenmiş tüm eylemlerini ve tutumlarını sabit yazılı kurallar olarak açıkça listeleyen bir ülke olmadığından; farklı kültürleri karşılaştırmak, insanların kültürel olarak belirlenmiş zihniyetlerinin neden olduğu kültürel çatışma ve iletişimsizliklerin anlaşılması için bir kaynak olabilir. Bu araştırma çalışması kapsamındaki bulgular, eğitimciler dâhil olmak üzere, tüm disiplinlerdeki bilim insanlarına dünyadaki her kültüre kucak açmak için akılcı bir bakış açısı sunmaktadır çünkü her kültürün dünyayı ve öğretilerini algılamak için kendine özgü koşullanmış bir tarzı vardır.

References

- Anderson, P. A. (2009). Beyond language: Non-verbal communication across cultures. In L. A. Samovar, R. E. Porter, & E. R. McDaniel (Eds.), *Intercultural communication: A reader* (12th ed., pp. 244-250). Boston, MA: Wadsworth Cengage Learning.
- Arslangilay, A. S. (2018a). The reflection of immigration on school culture: A qualitative study. *International Journal of Instruction*, 11(2), 585-602. <https://doi.org/10.12973/iji.2018.11240a>
- Arslangilay, A. S. (2018b). Are Turkish teacher candidates ready for migrant students? *Journal of Education and Learning*, 7(2), 316-329. <https://doi.org/10.12973/iji.2018.11240a>
- Barna, L. (1994). Stumbling blocks in intercultural communication. In L. A. Samovar & R. E. Porter (Eds.), *Intercultural communication: A reader* (12th ed., pp. 370-379). Boston, MA: Wadsworth Cengage Learning.
- Chen, G. (2009). Intercultural effectiveness. In L. A. Samovar & R. E. Porter (Eds.), *Intercultural communication: A reader* (8th ed., pp. 370-379). Boston, MA: Wadsworth Cengage Learning.
- Charlebois, J. (2009). Language, culture, and social interaction. In L. A. Samovar & R. E. Porter (Eds.), *Intercultural communication: A reader* (8th ed., pp. 370-379). Boston, MA: Wadsworth Cengage Learning.
- Clark, D. N. (2000). *Culture and customs of Korea*. Westport, Connecticut: Greenwood Press.
- DeCapua, A. & Wintergerst, A.C. (2016). *Crossing cultures in the language classroom* (2nd ed.). New York, NY: The University of Michigan Press.
- Ellis, D. G. & Maoz, I. (2009). Dialogue, argument, and cultural communication codes between Israeli-Jews and Palestinians. In L. A. Samovar, R. E. Porter, & E. R. McDaniel (Eds.), *Intercultural communication: A reader* (12th ed., pp. 244-250). Boston, MA: Wadsworth Cengage Learning.
- Hammond, Z. L. (2015). *Culturally responsive teaching and the brain: Promoting authentic engagement and rigor among culturally and linguistically diverse students*. Thousand Oaks CA: Sage Publications.
- Hofstede, G. J. (1980). Motivation, leadership, and organization: Do American theories apply abroad? *Organizational Dynamics*, 9(1), 42-63.
- Hofstede, G. J. (2001). *Culture's consequences: Comparing values, behaviors, institutions and organizations across nations*, (2nd ed.). Thousand Oaks CA: Sage Publications.
- Hofstede, G. J. (2011). Dimensionalizing cultures: The Hofstede Model in Context. *Online Readings in Psychology and Culture*, 2(1). <https://doi.org/10.9707/2307-0919.1014>.
- Hooker, J. (2009). The cultural iceberg. In L. A. Samovar, R. E. Porter, & E. R. McDaniel (Eds.), *Intercultural communication: A reader* (12th ed., pp. 59-64). Boston, MA: Wadsworth Cengage Learning.
- Ishii, S., Klope, D. & Cooke, P. (2009). Worldview in intercultural communication: A religo-cosmological approach. In L. A. Samovar, R. E. Porter, & E. R. McDaniel (Eds.), *Intercultural communication: A reader* (12th ed., pp. 18-28). Boston, MA: Wadsworth Cengage Learning.
- Karcı Aktaş, C., & Gündoğdu, K. (2020). An extensive evaluation study of the English preparatory curriculum of a foreign language school. *Pegem Journal of Education and Instruction*, 10(1), 169-214. <https://doi.org/10.14527/pegegog.2020.007>
- Kohls, R. L. (2001). *Learning to think Korean: A guide to living and working in Korea*. Boston, MA: Intercultural Press.

- Koo, J. H. & Nahm, A. C. (1997). *An introduction to Korean culture*. Elizabeth, NJ: Hollym International Corp.
- Kumar, R. & Sethi, A. K. (2009). Communicating with Indians. In L. A. Samovar, R. E. Porter, & E. R. McDaniel (Eds), *Intercultural communication: A reader* (12th ed., pp. 244-250). Boston, MA: Wadsworth Cengage Learning.
- Miike, Y. (2009). Harmony without uniformity: An Asiacentric worldview and its communicative implications. In L. A. Samovar, R. E. Porter, & E. R. McDaniel (Eds.), *Intercultural communication: A reader* (12th ed., pp. 18-28). Boston, MA: Wadsworth Cengage Learning.
- Nisbett, R. E. (2009). Living together versus going it alone. In L. A. Samovar, R. E. Porter, & E. R. McDaniel (Eds), *Intercultural communication: A reader* (12th ed., pp. 18-28). Boston, MA: Wadsworth Cengage Learning.
- Ogbu, J. (1987). Variability in minority responses to schooling: Nonimmigrants vs immigrants. In G. Spinler & L. Spinler (Eds.), *Interpretive ethnography in education* (pp. 255-280). Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Schmidt, R. W. (1990). The role of consciousness in second language learning. *Applied Linguistics*, 11(2), 129-158.
- Storti, C. (1998). *Figuring foreigners out: A practical guide*. Yarmouth, ME: Intercultural Press, Inc.
- Wolcott, H. F. (2008). *Ethnography: A way of seeing*. Walnut Creek, CA: AltaMira Press.

Appendices

Appendix A

Interview Questions I

1. What have you done to deal with uncertainty and anxiety while moving into a new culture?
2. What cross-cultural challenges have you faced since moving to the U.S.?
3. Do you feel that your adaptation to your new culture has been slow?
4. What do you miss most about your home culture?
5. Do you participate in a variety of social functions in the U.S.?
6. Are you in close contact with members of your own ethnicity here in the U.S.? How large is this group?
7. Do you maintain ties with your home culture? How often?
8. Do you feel the U.S. culture has been welcoming to you?
9. Do you feel pressure while conforming to U.S. values, attitudes, and beliefs?
10. How well do you speak English in your opinion? Did your language proficiency level influence your adaptation to the U.S. culture? In what ways?
11. What changes did you experience as a result of your move?
12. Do you feel/think the changes you experienced are positive changes? If not, how did your experience affect you?

Appendix B

Interview Questions II

1. Could you tell me about the special ceremonies in Korea?
2. What are your special holidays? How do you think they are different than the U.S. holidays?
3. What are your cultural beliefs? Could you describe the teachings/philosophy associated with your beliefs?
4. What are the significant differences between Korean and American culture?
5. How is the education system in Korea?
6. Can you tell me about friendships in Korea?
7. Can you describe a traditional Korean family for me?
8. What are the roles of family members?
9. What is the role of the woman in Korean society?
10. What do you think of the U.S. and its culture?
11. How would you describe your experience in the U.S.?
12. Where do you prefer to live in the future if you have the chance? Why?

Ekler

Ek A

Görüşme Soruları I

1. Yeni bir kültüre taşınırken belirsizlik ve kaygı ile başa çıkmak için neler yaptınız?
2. ABD'ye taşındıktan sonra hangi kültürlerarası zorluklarla karşılaştınız?
3. Yeni kültürünüze adaptasyonunuzun yavaş olduğunu düşünüyor musunuz?
4. Ev kültürünüz hakkında en çok neyi özleyorsunuz?
5. ABD'de çeşitli sosyal işlemlere katılıyor musunuz?
6. ABD'de kendi etnik kökeninizin üyeleriyle yakın temasta mısınız? Bu grup ne kadar büyük?
7. Ev kültürünüzle bağlarınızı koruyor musunuz? Ne sıklıkla?
8. ABD kültürünün sizi iyi karşıladığını düşünüyor musunuz?
9. ABD değerlerine, tutumlarına ve inançlarına uyarken baskı hissediyor musunuz?
10. Sizce İngilizceyi ne kadar iyi konuşuyorsunuz? Dil yeterlilik seviyeniz ABD kültürüne uyumunuzu etkiledi mi? Hangi şekillerde?
11. Taşınma sonucu ne gibi değişiklikler yaşadınız?
12. Yaşadığınız değişikliklerin olumlu değişiklikler olduğunu düşünüyor musunuz? Değilse, deneyiminiz sizi nasıl etkiledi?

Ek B

Görüşme Soruları II

1. Kore'deki özel törenlerden bahsedebilir misiniz?
2. Özel tatiller nelerdir? ABD tatillerinden ne şekilde farklı olduklarını düşünüyorsunuz?
3. Kültürel inançlarınız neler? İnançlarınızla ilişkili öğretileri / felsefeyi tarif eder misiniz?
4. Kore ve Amerikan kültürü arasındaki önemli farklar nelerdir?
5. Kore'deki eğitim sistemi nasıldır?
6. Bana Kore'deki dostluklardan bahsedebilir misiniz?
7. Benim için geleneksel bir Koreli aileyi tarif edebilir misiniz?
8. Aile üyelerinin rolleri nelerdir?
9. Kadının Kore toplumunda rolü nedir?
10. ABD ve kültürü hakkında ne düşünüyorsunuz?
11. ABD'deki deneyiminizi nasıl tanımlarsınız?
12. Şansınız varsa gelecekte nerede yaşamayı tercih edersiniz? Neden?

